



בש"פ 8619/16 - מדינת ישראל נגד רונאל פישר

בבית המשפט העליון

בש"פ 8619/16

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: רונאל פישר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ב בחשון התשע"ז (15.12.2016)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיב: עו"ד ליזט שובל; עו"ד עמית בר

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה-עשר חודשים, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 14.11.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 28759-05-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע רלוונטי

עמוד 1



2. עובדות כתב אישום ועיקר ההליכים המשפטיים פורטו בהחלטות קודמות של בית משפט זה (בש"פ 4658/15 מיום 9.7.2015; בש"פ 6649/16 מיום 13.11.2016), אשר על כן אחזור על עיקרי הדברים בקצרה. ביום 15.11.2015 הוגש נגד המשיב ונגד אחרים כתב אישום, אשר תוקן בפעם השלישית בחודש נובמבר 2016. כתב האישום המתוקן מגולל 15 אישומים, בהם היה מעורב המשיב, ומייחס לו עבירות של גילוי בהפרת חובה, לפי סעיף 117 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין; קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיף 411 לחוק העונשין; שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; תיווך לשוחד, לפי סעיף 295(א) בצירוף סעיף 295(ב) לחוק העונשין; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק העונשין; הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); הלבנת הון, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון; קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיף 411 לחוק העונשין; ניסיון לקבלת שוחד, לפי סעיף 295(א) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין; הכנת פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק ממס ובמטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה.

בקיצור נמרץ אציין, כי על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית היה המשיב עורך דין מקושר ובעל מעמד ציבורי. בין היתר, קיים המשיב קשרים עם נאשם אחר בפרשה - קצין חקירות בכיר ביחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (להלן: מלכה). במסגרת זו היה מלכה מעביר למשיב מידע בעל ערך חקירתי - כגון נוסחי שאלות מתוכננים, מועדי מעצרים מתוכננים וכיוצא באלה - מידע שהיה המשיב מעביר לנחקרים העתידיים בתמורה לדרישה לתשלום כספי, זאת תוך שהוא משבש הליכי חקירה ופוגע בחקירות סמויות ורגישות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו מיום 16.6.2015, קיבל בית המשפט המחוזי (השופט כ' מוסק) את הבקשה. המשיב ערר לבית המשפט זה על החלטת בית המשפט המחוזי, ובהחלטתו מיום 9.7.2015 הורה השופט י' עמית על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, זאת בתנאים שייקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. ביום 22.8.2016 הגיש המשיב בקשה לבית המשפט המחוזי בקשה לביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני בטענה של מעצר לא חוקי, זאת היות שלשיטתו מניין הימים להגשת בקשה להארכת מעצרו תם, ולא הוגשה בקשה כזו מצד המבקשת. בהחלטתו מיום 26.8.2016 קיבל בית המשפט המחוזי (השופט ע' כהן) את הבקשה, אך עיכב את השחרור למשך 48 שעות. ביום 29.8.2016 הגישה המבקשת ערר על החלטת בית המשפט המחוזי וכן בקשה לעיכוב ביצוע פסק-הדין. בהחלטתו מאותו היום הורה בית משפט זה (השופט י' דנציגר) על עיכוב ביצוע ההחלטה. בהמשך הוחלט על הרחבת ההרכב שדן בתיק וכן על דחיית ההכרעה בו עד למתן ההחלטה בבש"פ 4206/16 מדינת ישראל נ' טחימר (3.11.2016) (להלן: עניין טחימר), אשר דן באותה הסוגיה. לאחר מתן פסק הדין בעניין טחימר הגישו הצדדים את עמדותיהם ביחס לנפקות ההלכה לעניין שחרורו של המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני. ביני לביני, הוגשה הבקשה שלפניי - היא בקשת הארכת מעצרו של המשיב. בהחלטתו בבש"פ 6649/16 מיום 22.12.2016, התייחס בית משפט זה לחישוב ימי מעצרו של המשיב לאור ההלכה שנקבעה בעניין טחימר, לרבות הוראת השעה שנקבעה באותו העניין. בית המשפט קבע (השופטים י' דנציגר, נ' הנדל וע' ברון) כי הלכת טחימר לעניין חישוב ימי מעצר המשלבים מעצר מאחורי סורג ובריש ומעצר בפיקוח אלקטרוני, חלה בעניינו של המשיב. עוד נקבע, כי מועד הגשת הבקשה שלפניי היה במהלך תקופת הוראת השעה שנקבעה בעניין טחימר, ולפיכך הורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד להכרעה בבקשה שלפניי לגופה.

4. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ביום 10.6.2016 בוצעה הקראה של כתב האישום, ומלכה הורשע במיוחס לו על פי הודאתו. ביום 15.12.2015 החליט בית משפט זה לקבל את ערר המדינה בעניין תכתובת הקלטות החקירה, והורה כי תכתוב כלל חומרי החקירות שהמבקשת תגיש כראיה במשפט יוגשו למשיב, ואילו שאר חומרי



החקירה המצולמים יתוכתבו על ידי המשיבים. ביום 24.12.2015 הורה בית המשפט המחוזי על כוונתו להתחיל את שמיעת ההוכחות בתיק ביום 21.3.2016, ולהמשיך בשמיעה רציפה. ביום 28.1.2016 הגישו הסנגורים של המשיב בקשה לשחרור מייצוג. בהחלטתו מיום 25.5.2016 הורה בית המשפט המחוזי (השופט מ' סובל) על שחרור הסנגורים מייצוגו של המשיב, על מינוי סנגורית מהסנגוריה הציבורית וכן הורה לבאת כוחו של המשיב להגיש תגובתה לכתב האישום עד ליום 26.6.2016. במהלך החודשים יולי, אוגוסט וספטמבר של שנת 2016 התקיימו דיונים מקדמיים בבית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 1.9.2016 הורה בית המשפט המחוזי כי יקבע מועדים לשמיעת ההוכחות לאחר קבלת פסק הדין בבש"פ 6649/16. ביום 20.11.2016 נתן בית המשפט המחוזי את החלטתו בעניין טענות מקדמיות שהעלה המשיב, והתיר למבקשת לתקן את כתב האישום בעניינו. בהחלטתו מיום 21.11.2016 קבע בית המשפט 9 דיוני הוכחות החל מיום 22.12.2016 ועד ליום 26.1.2017, ביניהם 6 דיונים במהלך תקופת הבקשה שלפניי.

הבקשה להארכת המעצר

5. בבקשה שלפניי, המבקשת גורסת כי העבירות המיוחסות למשיב משלבות תחכום, שיטתיות, חוסר מורא מפני החוק ויכולת להנעת הזולת - דבר המעיד, לשיטתה, על מסוכנותו. לעמדת המבקשת, המשיב מואשם במגוון עבירות של שיבוש הליכי חקירה, מרמה ומניפולציות כלפי רשויות החוק, ולכן לא יהסס לפעול באופן דומה כדי לשבש את ההליך המשפטי בעניינו. בדיון לפניי גרס בא כוח המבקשת כי ללא האיזוק האלקטרוני לא יהיה מענה למסוכנות הנשקפת מהמשיב.

מנגד, טוענת באת כוחו של המשיב כי מסוכנותו של המשיב התאינה לאור חלוף הזמן מתחילת החקירה וניתוקו ממוקדי הכוח שהחזיק בהם - ובפרט, סגירת משרד עורכי הדין והתליית רשיון עריכת הדין של המשיב, והעובדה שמלכה, עמו מייחס כתב האישום למשיב קשר - נמצא כעת במאסר. עוד טען המשיב לגופם של כמה מהאישומים וגרס כי אינם מהווים עבירה פלילית, וכן כי שיבוש הליכי החקירה המיוחסים למשיב בכתב האישום לא הובילו באופן ישיר לסגירתן של אותן החקירות. נוסף על כך, המשיב גורס אינו מנסה לשבש את הליכי המשפט בעניינו וממילא לא יוכל לעשות זאת.

6. לאחר הדיון לפניי הגיש המשיב בקשה להשלמת טיעון בכתב, במסגרתה ביקש בין היתר לחזק את טענתו לפי לא שיבש הליכי משפט - זאת על יסוד הצגת ראיות. המבקשת התנגדה לבקשתו של המשיב, וטענה כי אין יסוד לחרוג מסדרי הדין המקובלים בעניינו. משבחנתי את הבקשה ואת התגובה, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה להשלמת הטיעון.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת התנהלות ההליך העיקרי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. הלכה היא שבבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות הניצבת לצידה, לבין השמירה על ביטחון הציבור והבטחת ההליך השיפוטי התקין. בתוך כך, על בית המשפט לשקול שיקולי חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר, קצב התנהלות ההליכים בתיק העיקרי, החשש משיבוש הליכי המשפט ומידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב (בש"פ 8655/16 מדינת ישראל נ' ג'ני (23.11.2016); בש"פ 7533/16



מדינת ישראל נ' גנגינה (23.11.2016); בש"פ 1640/16 מדינת ישראל נ' פלוני (17.3.2016).

אשר לעילת המסוכנות, עמד בית משפט זה (השופט י' עמית בהחלטתו מיום 9.7.2016) על כך שהמעשים המיוחסים למשיב אינם מהווים סוג עבירות מובהק או סטנדרטי. בית המשפט המשיך והתייחס לכך שהסכומים המיוחסים לעבירות הכלכליות שביצע אינם גבוהים במיוחד; וכן כי בעקבות מעצרו, בעקבות פרסום הפרשה ובעקבות כליאתו של מלכה - החשש שהמשיב ישוב לבצע את המעשים המיוחסים לו אינו גדול. עם זאת, ציין בית המשפט כי המעשים המיוחסים למשיב פוגעים פגיעה משמעותית בסדרי שלטון וממשל, וכי לאור התחכום, הנועזות והשיטתיות - עולה מסוכנותו של המשיב (ראו: שם, בפסקה 9; והשוו: בש"פ 5761/15 טחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.9.2015); בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, פסקה 15 (2.11.2014)). קביעה זו מקובלת עלי גם בנוגע לבקשה שלפניי. אשר לחשש משיבוש הליכי המשפט, מחד גיסא המעשים המיוחסים למשיב נוגעים לשיבוש של הליכי חקירה ומשפט; ומאידך גיסא המשיב אינו שווה במעצר מאחורי סורג ובריוח מזה מספר חודשים ולא הועלתה כל טענה בדבר שיבוש חקירה או משפט בעניינו. נדמה אם כן, כי נקודת האיזון שבין חירותו של הנאשם לבין החשש משיבוש הליכי המשפט שוכנת בחלופת המעצר שהוחלה בעניינו של המשיב - היא המעצר בפיקוח האלקטרוני (בש"פ 2289/16 פופייב נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (21.4.2016); בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.2.2016)).

אשר לקצב התקדמות ההליכים המשפטיים, אמנם עד למועד הגשת הבקשה לא הייתה התקדמות ממשיית בניהול המשפט, אך אין להתעלם מכך שמדובר בתיק מורכב, בו מספר רב של נאשמים ואישומים, זאת נוסף להחלפת הייצוג מצידו של המשיב. יתרה מזאת, ועיקר, נראה שהמשפט עתיד להתקדם בחודשים הקרובים לאור קביעה של מועדים רבים בבית המשפט המחוזי (וראו: בש"פ 8592/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.11.2016); בש"פ 2435/14 מדינת ישראל נ' שפק (11.5.2014)).

9. סוף דבר, דין הבקשה להתקבל. מעצרו באיזוק אלקטרוני של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 14.11.2016 או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 28759-05-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשע"ז (27.12.2016).

ש ו פ ט